

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

1

לפני כבוד השופטת רות רונן

המבקש: שלומי טלמור
ע"י ב"כ עו"ד מנור

נגד

המשיבה: יעל מנואלה עידו
ע"י ב"כ עוה"ד איידן, תירוש ודיין

2

החלטה

3

4 1. ההחלטה שלהלן מתייחסת לשאלה איזו מבין שתי בקשות "מתחרות" דומות
5 לאישור תביעה נגזרת בשמה של חברת טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ (להלן:
6 "טבע") צריכה להידון בפני בית המשפט, ואיזו מבין שתי הבקשות צריכה להימחק.

7

8

רקע עובדתי תמציתי

9 2. המבקש בבקשה דנן (להלן: "טלמור") כמו גם המשיבה (להלן: "עידו") הגישו לבית
10 המשפט בקשות המתייחסות לאותו ענין. בקשת טלמור (שהוגשה במסגרת תנ"ג
11 41255-11-16, להלן: "בקשת טלמור") היא בקשה לגילוי מסמכים בטרם הגשת
12 בקשה לתביעה נגזרת, מכוח ס' 198א לחוק החברות התשנ"ט – 1999 (להלן: "חוק
13 החברות"); הבקשה השנייה (תנ"ג 17-02-21067 יעל מנואלה עידו נ' טבע ואח',
14 להלן: "בקשת עידו") היא בקשה לאישור תביעה נגזרת.

15

16 3. שתי הבקשות נוגעות להפרה נטענת של החוק לאיסור שחיתות במדינות זרות על ידי
17 טבע. מדובר בחקירה שהתנהלה נגד טבע על ידי רשויות בארצות הברית, לגבי מתן
18 שוחד במדינות דרום אמריקה (או למיצער במקסיקו), ברוסיה ובאוקראינה במהלך
19 השנים 2002-2013.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

1

2 ביום 15.11.2016 הודיעה טבע לבורסה כי היא מקיימת דיונים מתקדמים לקראת
3 הסדר עם משרד המשפטים האמריקאי ורשות ניירות ערך האמריקאית בנושא
4 החקירות שנגעו להפרות חוק השוחד הפדרלי (Foreign Corrupt Practices Act
5 1997 – להלן: "חוק ה-FCPA").

6

7 ביום 22.12.2016 פרסמה טבע הודעה לפיה היא השלימה את המשא ומתן עם
8 ממשלת ארצות הברית בנוגע לחוק ה-FCPA והגיעה איתה להסדר. בהמשך הוגשו
9 נגד טבע וחברה בת בבעלות מלאה שלה כתבי אישום מפורטים. מכוח ההסדר הודתה
10 טבע בעובדות נושא כתבי האישום. טבע הסכימה לשלם את הקנס עליו הוסכם בינה
11 לבין רשויות החוק בארה"ב בסכום של 519 מיליון דולר.

12

13 ביום 17.11.2017 הגיש טלמור את בקשתו. בקשת עידו הוגשה לבית המשפט בחודש
14 פברואר 2017, כשלושה חודשים מאוחר יותר.

15

16 במקביל לשתי הבקשות נושא ההחלטה דנן, הוגשה בחודש ינואר 2017 בקשה נוספת .4
17 שעניינה דומה – במסגרת תנ"ג 17-01-640 (להלן: "בקשת רבקה טכנולוגיות").
18 לאחר שטלמור הגיש בקשה ביחס לבקשת רבקה טכנולוגיות ועתר למחיקת בקשה
19 זו, ולאחר שהצדדים באותו ענין העלו את טענותיהם בפני בית המשפט, ניתנה ביום
20 20.3.2017 החלטה בה נקבע כי יש להעדיף את בקשת טלמור על פני בקשת רבקה
21 טכנולוגיות מהנימוקים שפורטו באותה החלטה (החלטה זו תכונה להלן: "ההחלטה
22 בענין רבקה").

23

תמצית עמדת טלמור

24

25 .5 בבקשה הנוכחית טען טלמור כי יש למחוק את בקשת עידו. זאת משום שבקשתו היא
26 הבקשה הראשונה בזמן, והכלל הוא כי בקשה זו צריכה להיות זו שתיוותר על כנה.
27 טלמור הוסיף כי העובדה שהבקשה שהוא הגיש היא בקשה לגילוי מסמכים מכוח סי'
28 198א לחוק החברות – איננה משנה את המסקנה לפיה יש לתת עדיפות לבקשתו.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

1 זאת מאחר שיש להתייחס לשתי הבקשות כאל בקשות שוות-ערך. לגישתו של
2 טלמור, מבקש המעוניין לפעול ביחס לעובדות שפורטו לעיל לגבי הקנס שהוטל על
3 חברת טבע, רשאי לבחור בכל אחת משתי הטקטיקות - בקשת גילוי מקדמית או
4 בקשה לאישור תביעה נגזרת. לכל אחת מהן יש יתרונות וחסרונות.

5
6 טלמור הוסיף וציין כי בהחלטה בענין רבקה נקבע כי בקשת טלמור היא בקשה
7 רצינית ואיכותית, וככזו יש לקבוע כי היא צריכה להתגבר גם על בקשת עידו. הוא
8 סבור כי זו צריכה להיות התוצאה אף לו היינו מניחים כי בקשת עידו היא בקשה
9 איכותית יותר מבקשתו שלו.

10
11 6. טלמור טען עוד כי בפועל בקשת עידו אינה יותר איכותית מזו שלו. לטענתו, חוות
12 הדעת שצורפו לבקשת עידו (חוות דעת של ביקורת חקירתית וחוות דעת ביחס לגובה
13 הנזק), לא היו נחוצות, והן צורפו באופן מלאכותי רק כדי להפוך אותה לכאורה
14 לאיכותית יותר. טלמור מציין עוד כי גם עידו מודה שנדרשים לה עוד מסמכים מעבר
15 לאלה שהיא הסתמכה עליהם בבקשת האישור מטעמה. אלא שעידו סבורה שהיא
16 תוכל לבקש מסמכים אלה במסגרת הליך הבקשה לאישור התביעה הנגזרת לגופו.
17 כלומר, גם עידו מודה כי חוות הדעת שהיא הגישה נסמכות על תשתית ראייתית
18 חסרה. טלמור הוסיף וציין כי עידו הגישה את בקשתה נגד מספר גדול של נתבעים
19 באופן סתמי ואקראי, אף זאת משום שלא כל המסמכים הדרושים היו בפניה.

20
21 טלמור מציין כי המסמכים שהוא עתיד לקבל מכוח בקשתו, יאפשרו לו לחזק את
22 הבקשה לאישור תביעה נגזרת שהוא יגיש בהמשך. כך למשל ביקש טלמור את דוח
23 החקירה הפנימית של טבע. דוח זה יוכל, לאחר שיתקבל על ידיו, לחזק את התשתית
24 הראייתית, לשפוך אור על כל המדינות בהן טבע התנהלה בניגוד לחוק ולזהות את
25 הנתבעים הפוטנציאליים.

תמצית עמדת עידו

26
27
28 7. מנגד, טענה עידו כי יש להעדיף את בקשתה שלה על פני זו של טלמור. היא טענה כי
29 השיקול העיקרי אותו בית המשפט צריך לשקול אינו מי מבין מגישי הבקשות היה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

1 הראשון בזמן, אלא איזו בקשה היא איכותית יותר ותועיל יותר לחברה. עידו טענה
2 כי בחינה זו מעלה כי בקשתה שלה צריכה לגבור. זאת משום שבמסגרת בקשתה
3 נעשתה עבודה רצינית ומעמיקה יותר, ומאחר שהבקשה נתמכת בשתי חוות דעת.
4

5 8. עידו ציינה כי טלמור לא פנה לחברה בפנייה מוקדמת לבקש את המסמכים, וכי הוא
6 רכש את המניות לאחר ההפרה (ויתכן שכתוצאה מכך לא יתאפשר לו להגיש את
7 הבקשה כלל). עידו מוסיפה כי טלמור נחפו לפנות לבית המשפט והגיש בקשה לא
8 בשלה. לכן, גם מבחינת השיקולים הציבוריים יש להעדיף את בקשתה של עידו על
9 פני בקשתו של טלמור.
10

11 עידו הוסיפה, בהתייחס למסמכים הנוספים שהיא תבקש לקבל במסגרת הליך גילוי
12 המסמכים שיתנהל במסגרת הבקשה לאישור תביעה נגזרת שהיא הגישה, כי הסיכוי
13 שלה לקבל את המסמכים שהיא ביקשה הוא גבוה יותר. זאת משום שבקשתה
14 לקבלם מבוססת על תשתית ראייתית מגובשת יותר. היא הדגישה כי הגם שבהתאם
15 להלכה הפסוקה לא נדרש הרבה כדי לקבל מסמכים במסגרת בקשה מכוח ס' 198א,
16 בכל זאת ישנו רף מסוים שמבקש הגילוי חייב לעבור, ואם הוא לא עבר אותו, דין
17 בקשתו להידחות. בהקשר זה קבעה ההלכה הפסוקה כי אין די בכך שלחברה נגרם
18 נזק כדי להצדיק מסקנה בדבר קיומה של תשתית ראייתית מספיקה.
19

20 עידו ציינה כי היא אינה "טרמפיסטית" על הבקשה של טלמור, שכן היא החלה
21 לפעול כנגד טבע יום עסקים אחד לאחר הגשת הבקשה (הלא בשלה) שלו. באותה עת
22 היא פנתה לטבע בבקשה לקבל מסמכים. טבע סירבה להשיב לה משום שהיו תלויות
23 ועומדות נגדה באותה עת שתי בקשות לאישור תביעות נגזרות.
24

25 9. לאחר ישיבת יום 15.6.2017 ולאור הדברים שנאמרו באותה ישיבה, הגיש ב"כ עידו
26 "השלמת טיעון" לבית המשפט, כאשר ב"כ טלמור הגיב לטענות אלה בהמשך
27 ב"השלמת טיעון" מטעמו.
28

29 **טענות עידו בהשלמת הטיעון**

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

10. ב"כ עידו חזר והדגיש בהשלמת הטיעון כי השיקול המרכזי אותו על בית המשפט לבחון הוא השיקול של "טובת החברה". לגישתו טלמור התחמק בתשובתו מנושא זה, ומהעובדה שהשיקול של טובת החברה הוא השיקול הראשון במעלה. עידו ציינה כי אין די בכך שבהחלטה בענין רבקה קבע בית המשפט כי בקשת טלמור היא בקשה "רצינית, יסודית ומבוססת", שכן מה שבית המשפט נדרש לבחון הוא האם בקשת טלמור היא מבוססת ורצינית יותר מבקשתה של עידו. כלומר, העיקר הוא בהשוואה בין הבקשות, ולא בקביעה בהחלטה קודמת אודות איכות הבקשה.
11. בהתייחס למועד הגשת טלמור לעומת מועד הגשת בקשתה של עידו, טען בא כוחה של עידו כי אין עדיפות אוטומטית לבקשה הראשונה בזמן. הוא הוסיף כי בניגוד לטענת טלמור, לא מפריד בין הבקשות פרק זמן של שלושה חודשים אלא יום עסקים אחד בלבד. זאת משום שטלמור הגישה את הבקשה לגילוי מסמכים ביום 17.11.2016, בעוד שעידו פנתה לחברה בדרישה מפורטת לקבלת מסמכים כבר ביום 20.11.2016. אין מחלוקת כי במועד זה לא ידעה עידו אודות בקשת טלמור. ביום 20.12.2016 השיבה טבע לבקשת עידו ודחתה אותה על הסף. ביום 22.12.2016 פרסמה טבע כזכור את הדיווח על השלמת המשא ומתן עם ממשלת ארה"ב.
- ביום 8.1.2017 פנתה עידו פעם נוספת לטבע בדרישה מפורטת למיצוי זכויותיה, ולאחר שבקשתה נדחתה על ידי טבע ביום 7.2.2017, הגישה עידו את הבקשה דנן ביום 9.2.2017. עידו הפנתה בהקשר זה להלכה הפסוקה שהתייחסה למצב בו המבקש המאוחר אינו "טרמפיסט" של הבקשה המוקדמת.
- לגישתה של עידו, פעלו הן היא והן טלמור מייד לאחר הדיווח של טבע מיום 15.11.2016, אלא שהיא פעלה בדרך המלך וכנדרש בדין ובפסיקה, בעוד שטלמור ביצע "קיצור דרך" רק כדי להיות "הראשון בתור". הבהילות בפנייה של טלמור לבית המשפט לא היתה מוצדקת, והיה על טלמור לבצע – קודם לכן – את כל הפעולות הנדרשות כגון פנייה לחברה בניסיון לקבל ממנה את המסמכים ללא צורך בהליך משפטי, איסוף התשתית הראייתית הזמינה, המתנה לראיות נוספות שהיו אמורות להתגבש בסמוך לדיווח, הכנת חוות דעת ועוד.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
12. טלמור, כך נטען, לא נתן בתשובתו מענה לנושאים אלה: הוא לא הבהיר את הדחיפות בפנייה שלו לבית המשפט ואף לא את הסיבה בשלה הוא דילג על שלבים הכרחיים בטרם הגיש את בקשתו. העובדה שעידו הגישה את בקשתה לאחר מיצוי הפעולות מול החברה, אינה צריכה להיות בעוכריה – אלא להיפך. לגישתה, הגשת בקשה לאישור תביעה נגזרת מוקדם מדי, ובטרם מיצוי ההליכים תפעל דווקא, על פי ההלכה הפסוקה, נגד מי שמיהר להגיש ראשון.
13. בהקשר להיבט האיכותי, טענה עידו כי בקשתה עדיפה על פני זו של עידו. היא הוסיפה כי בניגוד לבקשת טלמור שנתמכת בשלושה נספחים בלבד, תמכה עידו את בקשתה בשני כרכים עבי כרס המכילים ראיות רבות, שגם טלמור לא חלק על כך שהן משמעותיות ורלוונטיות ביותר. חלק לא מבוטל מראיות אלה היו קיימות גם לפני הגשת בקשת טלמור, ובכל זאת הן לא צורפו לבקשתו. טלמור לא נתן הסבר למחדל זה. מעמדתו של טלמור עולה כי בקשה לגילוי מסמכים בטרם הגשת תביעה נגזרת הוא הליך עדיף א-פריורית על פני הגשת בקשת אישור ובקשה לגילוי מסמכים במהלכה. עידו טענה כי בהחלטה בענין רבקה נדחתה גישה זו.
14. עידו הוסיפה כי עמדת טלמור מנוגדת לפסיקת בית המשפט העליון שקבע כי גילוי המסמכים המוקדם הוא החריג לכלל, וכי דווקא כאשר מוגשת בקשת גילוי לאחר הגשת בקשת האישור, קל יותר לבית המשפט לעמוד על התשתית הראייתית הנדרשת. עידו חזרה וציינה את הסיכון שבקשת טלמור לא תצלח את הרף הראייתי הנדרש בבקשה לגילוי מסמכים לפני הגשת תביעה נגזרת. עידו ציינה כי אין די באמור בבקשת טלמור, שכן ההלכה הפסוקה קבעה כי אין די בקיומה של הפרשה המראה על נזק לכאורה כדי להצביע על פגם בהתנהלות נושאי המשורה וכדי להעמיד תשתית ראייתית ראשונית המצדיקה היענות לבקשה לגילוי מסמכים. עידו חזרה והדגישה כי יש לה סיכוי גבוה יותר לקבל מסמכים לאור התשתית הראייתית המבוססת יותר של בקשתה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

15. עידו התייחסה לטענות טלמור לגבי חוות הדעת שצורפו לבקשתה. היא ציינה כי יש לדחות את טענת טלמור לפיה צירוף חוות הדעת היה מלאכותי. באשר לחוות הדעת של רו"ח שניידר, נטען כי סוגיית היקף האחריות המוטלת על נושאי משרה בפקוח על ציות החברה להוראות החוק החלות עליה, טרם נדונה בפסיקה הישראלית. לכן נקודת המוצא היא כי עשויות לעלות טענות לפיהן לא ניתן להסיק כי נושאי המשרה בחברה הפרו את חובת הזהירות שלהם רק משום שהחברה הפרה את הדין, וזאת בין היתר לאור הפסיקה בהקשר זה במדינת דלאוור. חוות הדעת של רו"ח שניידר התייחסה לתנאים שנקבעו בפסיקה במדינת דלאוור בהקשר זה, ובכלל זה לשאלה מהם מנגנוני הציות והבקרה שהיה על נושאי המשרה בטבע להטמיע, ומהם המנגנונים שהוטמעו בטבע בפועל. עניינים אלה, כך נטען, הם עניינים מובהקים שבמומחיות.
- 12 טלמור העלה מנגד טענות "ברמת הסיסמה", תוך הנחת המבוקש ותוך ביצוע קפיצות לוגיות מהתשתית הראייתית העולה מדיווחי החברה אל המסקנות שהוא מבקש להסיק. הוא לא התמודד עם הטענות כבדות המשקל של עידו בבקשתה בהקשר זה.
- 16 באשר לחוות דעתו של פרופ' קידר-לוי, טענה עידו ההלכה הפסוקה קבעה שלא ניתן להסתמך על סכום הקנס שהוטל על חברה לצורך קביעת הנזק שנגרם לה. לכן היא הגישה את חוות הדעת אשר אמדה את הנזק, תוך התייחסות לשני ראשי נזק עיקריים.
16. עידו סיכמה כי מצופה מבעל מניות אחראי הנוקט בהליך של תביעה נגזרת כי הוא יבסס את טענותיו באופן המיטבי, וכי הוא ייערך להתמודד עם טענות הגנה שעשויות להישמע מפי המשיבים. כך פעלה עידו, ואילו טלמור לא פעל באופן הזה.
- 25 באשר לטענת טלמור לגבי בחירת הנתבעים, טענה עידו כי בית המשפט קבע לא אחת שאין מקום להתערב בשיקול הדעת של עורך הדין בהכרעתו לגבי זהות הנתבעים. מעבר לכך נטען כי הנתבעים בבקשת עידו נבחרו באופן מחושב ומושכל, לאחר עבודה מאומצת שנועדה לאתרם. התביעה הנגזרת שעידו מבקשת להגיש עוסקת במחדל של

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

1 הטמעת מנגנוני ציות ובקרה סבירים ואי פיקוח על אותם מנגנונים שהוטמעו. טלמור
2 טען כי המסמכים שהוא יקבל במסגרת בקשתו יאפשרו לו לקבל מענה לשאלה מיהם
3 הנתבעים הפוטנציאליים שנכון להגיש נגדם את בקשת האישור ומהי האחריות
4 שניתן לייחס להם. טלמור מכוון – כך ניתן להסיק – לגורמים שהם אלה שהעבירו
5 בפועל את "מעטפות השוחד". עידו טענה כי יש ספק ממשי לגבי יכולת הפירעון של
6 גורמים אלה, ולכן ספק אם יש מקום להגיש את הבקשה גם נגדם.

7
8 17. עידו הוסיפה בשולי הדברים כי טלמור לא התייחס לטענותיה לגבי החובה לפנייה
9 מוקדמת לחברה כנגזרת של החובה להגיש בקשות שלמות ומלאות, וכנגזרת
10 לתחולתם של תקנות סדר הדין האזרחי. כן ציינה עידו כי טלמור לא הגיב לטענותיה
11 לפיהן שיקול תום הלב מעניק לה יתרון על רקע המועד בו היא רכשה את מניותיה
12 בטבע לעומת המועד בו נרכשו מניות טלמור. היא חזרה וציינה כי מועד זה מעמיד
13 בסיכון את היכולת של טלמור לקבל את מהמסכים ולנהל את ההליך בשם החברה.

תשובת טלמור להשלמת הטיעון

14
15
16 18. טלמור חזר והפנה להחלטה בענין רבקה טכנולוגיות, וציין כי אין מקום לאבחן את
17 המקרה דנן מהמקרה נושא אותה החלטה. מכוח אותה החלטה, יש לראות בקשה
18 לגילוי מסמכים בטרם הגשת תביעה נגזרת כבקשה שוות ערך לבקשה לאישור תביעה
19 נגזרת. לכן ניתן לייבא את הוראות סעיף 7 לחוק תובענות ייצוגיות ולהחיל אותו על
20 התחרות בין שתי הבקשות דנן. הכלל שקבע סעיף 7 הוא כי יש להעדיף את הבקשה
21 המוקדמת בזמן, וכי מקום בו מדובר בבקשה מעמיקה, ראויה ומבוססת, אין
22 להיעתר לבקשה המאוחרת.

23
24 כאשר מדובר בבקשה מבוססת ורצינית, אין מקום "לבדוק בציציות" של הבקשות
25 עצמן, ויש להעדיף את הבקשה המוקדמת על פני אלה המאוחרות. במקרה דנן יש
26 להעדיף את בקשת טלמור על פני זו של עידו משום שבקשת עידו הוגשה כשלושה
27 חודשים לאחר שהוגשה בקשת טלמור, בקשה שלגביה נקבע בהחלטה בענין רבקה כי
28 היא מבוססת ורצינית. די בכך – כך נטען – כדי להביא לסילוקה על הסף של בקשת
29 עידו.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
19. טלמור הוסיף כי אם יהיה בית המשפט סבור כי יש לבחון קריטריונים נוספים, המסקנה בדבר העדפת בקשתו אינה צריכה להשתנות. זאת משום שבקשת טלמור עדיפה גם מבחינת טובת החברה, לאור העדיפות שיש להליך של גילוי מסמכים לפני הגשת בקשה לתביעה נגזרת, על פני הגשת בקשה לאישור תביעה נגזרת ללא הליך מקדמי כזה.
- מעבר לכל אלה, ישנו יתרון במקרה דנן למסמכים שטלמור יקבל – ככל שיקבל – במסגרת בקשתו. טלמור מציין כי גם עידו היתה סבורה בתחילת הדרך כי זו הדרך הנכונה שיש לפעול בה – כאשר היא פנתה לטבע מלכתחילה במכתב שעוסק אך ורק בדרישה לגילוי מסמכים. רק לאחר שהיא הבינה כי דרך זו "נחסמה" בפניה לאור הגשת בקשת טלמור, היא שינתה את עורה והחליטה על דרך חלופית.
20. יתרה מזאת, עידו סבורה כי יש חשיבות רבה למסמכים גם עתה. היא עצמה מציינת כי היא מתכוונת להגיש בקשה לגילוי מסמכים לאחר הגשת בקשת האישור. היא טענה בהקשר זה כי הסיכוי שלה לקבל את המסמכים הוא גבוה יותר מזה של טלמור. אולם, ישנו כשל בטענתה בהקשר זה. ראשית, דרך ההילוך של עידו מייתרת בקשות לגילוי מסמכים עובר להגשת תביעה נגזרת. מעבר לכך מתעלמת עידו מהרציונל של גילוי מסמכים מוקדם. אם עידו תקבל את המסמכים שתבקש לקבל במסגרת הבקשה שהיא הגישה, יהיה עליה לבקש את תיקון בקשת האישור מטעמה. בקשה כזו עלולה להידחות משום שמדובר במסמכים שעידו היתה יכולה לקבל במסגרת בקשה מוקדמת.
21. באשר לטענתה של עידו לגבי פערי האיכות בין הבקשות, טען טלמור כי מדובר בטענה שאינה ברורה. לא ניתן להשוות בין הבקשות שהן בקשות שונות בתכלית מבחינת הסעדים המבוקשים בהן ומבחינת נטלי ההוכחה. בבקשת גילוי, מוטל על התובע להעמיד תשתית ראייתית ראשונית בלבד, כאשר ככלל אין צורך בחוות דעת לצורך כך. בקשת גילוי עשויה להתקבל – כך מלמד ניסיון העבר – גם ללא חוות דעת.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

- 1 לכן לא ניתן לקבוע האם אכן קיים פער איכותי בין הבקשות, וכך אף עולה
2 מההחלטה בענין רבקה.
3
- 4 22. באשר לשאלה איזו מבין הבקשות קודמת בזמן, מציין טלמור כי בקשתו שלו היא
5 הבקשה המוקדמת, וכי אין ממש בטענת עידו לפיה משלוח מכתב הדרישה מטעמה
6 "יום עסקים אחד" לאחר הגשת בקשת טלמור, מאיינת את פער הזמנים. טלמור חזר
7 וציין כי בקשת עידו הוגשה בפועל שלושה חודשים לאחר הגשת בקשתו. הוא הוסיף
8 כי אין די במשלוח מכתב לחברה כדי ליצור קדימות, וכי סעיף 7 לחוק תובענות
9 ייצוגיות שהוא המסד הנורמטיבי להכרעה בתחרות בין תביעות, אינו מתייחס
10 לדרישות אלא לבקשות שהוגשו לבית המשפט. גם יישום ההלכה הפסוקה אליה
11 הפנתה עידו מביאה לאותה מסקנה. כך, בענין תנ"ג 15-03-37867 אמיד נ' בזק
12 החברה הישראלית לתקשורת בע"מ (25.6.2016, להלן: "ענין אמיד"), נקבע כי יש
13 להתייחס למכלול הפעולות שביצעו הצדדים, לכתבי הטענות שהוגשו ולא למשלוח
14 מכתב זה או אחר.
15
- 16 עוד טען טלמור כי לגופו של ענין, הפעולה הראשונה בה נקטה עידו היתה משלוח
17 מכתב לטבע שלושה ימים לאחר הגשת בקשת טלמור. מכאן שגם פעולה זו היתה
18 מאוחרת למועד בו הגיש טלמור את בקשתו. אף אילולא היה פער זמנים, טוען
19 טלמור כי בקשתו שלו היא עדיפה. זאת מאחר שגם עידו סבורה כי יש חשיבות
20 למסמכים המבוקשים. טלמור ביקש כי בית המשפט ידחה – בהתאם למה שנקבע
21 בהחלטה בענין רבקה, את טענת עידו לגבי העדר פנייה מוקדמת לחברה.
22
- 23 **דיון**
24 23. השאלה באיזה אופן על בית המשפט לפעול כאשר מוגשות לפניו שתי בקשות
25 מתחרות לתביעה נגזרת, נדונה בתנ"ג (כלכלית) 13-09-815 לנואל נ' מאור (14.4.2015)
26 לפני כב' השופט כבוב). בית-המשפט קבע באותו ענין כי יש להחיל על מקרה כמו
27 המקרה דנן בו הוגשו שתי בקשות מתחרות לתביעה נגזרת, את המנגנון הקבוע בס' 7
28 לחוק תובענות ייצוגיות תשס"ו – 2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") בשינויים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

- 1 המחויבים. כפי שקבעתי בהחלטה בענין רבקה טכנולוגיות ובהחלטות נוספות,
2 מסקנה זו מקובלת עלי.
3
- 4 כפי שכתבתי בעבר, הכרעה בהחלטות מסוג זה מערבת בירור קונקרטי הנוגע .24
5 לבקשות המונחות לפני בית המשפט, עם שיקולי רוחב הנוגעים למערך התמריצים
6 הרצוי ביחס לבקשות עתידיות. מערך זה צריך להביא בחשבון שני שיקולים שעשויים
7 להיות סותרים: מחד גיסא, את הרצון להביא לדיון את הבקשות הטובות ביותר
8 מבחינת החברה (או הקבוצה, בבקשות לאישור תביעות ייצוגיות); ומאידך גיסא, את
9 הרצון להימנע מהגשה של בקשות אישור רבות ביותר ביחס לכל עילת תביעה
10 אפשרית שיוגשו זו לאחר זו.
11
- 12 שיקול אחרון זה בא לידי ביטוי בין היתר בהחלטה שניתנה על ידי בענין **אמיד**, שם
13 נקבע כי -
14 **"המסר שצריך להתקבל מבית המשפט כלפי מבקשים פוטנציאליים**
15 **עתידיים, הוא כי משעה שהוגשה בקשה מעמיקה, ראוייה ומבוססת**
16 **לבית המשפט, אין טעם לפנות לבית המשפט ולהגיש בקשה נוספת**
17 **באותו ענין, משום שבית המשפט לא ייעתר לה."**
18
- 19 השיקול הראשון מבין אלה שצוינו לעיל, מוביל לכאורה למסקנה לפיה יש לאפשר .25
20 הגשת תביעות רבות ללא גבול, כל עוד הן משפרות זו את זו. זאת ועוד – השיקול
21 הראשון יש בו לכאורה כדי לעודד דווקא בקשות מאוחרות, שלגביהן ניתן לעיתים
22 להניח כי לרשות המבקש עמד זמן רב יותר כדי למצות את תהליך הבדיקה והבחינה
23 בטרם הגשת הבקשה, ולהגיש בקשה בשלה ומעמיקה יותר. מנגד, השיקול השני צוין
24 לעיל מוביל למסקנה לפיה יש לתת עדיפות לבקשה המוקדמת בזמן על פני בקשות
25 מאוחרות יותר, וזאת גם בהנחה שהבקשות המאוחרות הן טובות במידת מה לעומת
26 הבקשה הראשונה.
27
- 28 האיזון בין השיקולים נבחן על ידי בתי המשפט במספר החלטות שניתנו בנושאים .26
29 דומים. כאמור, ההלכה הפסוקה קבעה כי הכלל שנקבע בס' 7 לחוק תובענות

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

1 ייצוגיות יאומץ גם למקרים של תחרות בין בקשות לאישור תביעות נגזרות. כלל זה
2 קובע כבררת מחדל את העדיפות שתינתן לבקשה הראשונה בזמן.

3
4 כך קבע גם בית המשפט העליון בע"א 5967/15 לייטקום (ישראל) בע"מ נ' בזק
5 החברה הישראלית לתקשורת בע"מ (כב' ה שופט הנדל, מיום 12.1.2016, להלן:
6 "ענין לייטקום") כי –

7 **"ככלל יש להעניק משקל - ולפעמים משקל רב – בהכרעה מעין זו, לגורם**
8 **אשר הגיש ראשון את בקשתו לעומת המבקשים האחרים".**

9
10 בת.צ (כלכלית) 55750-07-14 ריטבלט נ' דורי בניה בע"מ (9.11.2014), להלן: "ענין
11 ריטבלט" ציינתי בהקשר זה את הטעם בשלו בדרך כלל ובהעדר נסיבות חריגות יש
12 לתת עדיפות לבקשה הראשונה. כך נקבע באותו ענין כי:

13 **"מתן עדיפות לבקשות מאוחרות, גם אם הן כוללות עילה שטרם**
14 **נטענה או טענה שטרם הועלתה, תעודד כמובן זרם שעלול להיות**
15 **בלתי פוסק של בקשות נוספות - מעבר לאלה שכבר הוגשו, כאשר**
16 **במסגרת כל בקשה נוספת כזו ינסה המבקש להוסיף דבר מה שטרם**
17 **עלה בבקשות המוקדמות (ובכלל זה גם התייחסות לנסיבות שקרו**
18 **רק לאחר שהבקשות המוקדמות הוגשו). תופעה כזו היא כמובן**
19 **תופעה שאינה רצויה – לא מבחינת הקבוצה, שמבקשת שעניינה**
20 **יתברר ויסתיים, וודאי שלא מבחינת שיקולי בית-המשפט כמי**
21 **שאמון על האינטרסים של כלל הקבוצות, המבקשות כי הזמן**
22 **השיפוטי ינוצל בצורה מיטבית".**

23
24 27. יחד עם זאת, ההלכה הפסוקה קבעה גם כי ניתן לסטות מכלל "בררת המחדל" הנותן
25 עדיפות לבקשה הראשונה, מקום בו הבקשה המאוחרת היא בקשה טובה יותר
26 מהראשונה. כך, כאשר בקשה מאוחרת היא איכותית בצורה משמעותית יותר
27 מהבקשה המוקדמת, וכאשר הסיכוי שהבקשה המאוחרת תתקבל והבקשה
28 המוקדמת תידחה הוא סיכוי משמעותי - יעדיף בית המשפט דווקא את הבקשה
29 המאוחרת.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

- 1
2 בהקשר זה יש להביא בחשבון גם את העובדה כי לעיתים ברור כי ה"מגיש הראשון"
3 פנה לבית המשפט מוקדם מדי, בטרם מיצוי ההליכים על ידיו. זוהי התנהלות שאין
4 לעודד אותה, וכאשר בית המשפט מגיע למסקנה כי זהו המצב, הרי שעליו לדחות
5 דווקא את הבקשה הראשונה. כך עולה בין היתר מהחלטתו של בית המשפט העליון
6 בענין לייטקום שנוכר לעיל, בו נקבע כי "כלל נוסף הוא כי הגשת הבקשה לאישור
7 תביעה כנגזרת מקודם מדי ובטרם מיצוי ההליכים, תפעל נגד מי שמיהר להגיש
8 ראשון. אין לעודד מירוץ מלאכותי כדי לזכות להיות הגורם שינהל את הליך
9 התביעה הנגזרת".
- 10
- 11 28. המסקנה מכלל האמור לעיל היא כי כאשר הבקשה הראשונה בזמן היא כשלעצמה
12 בקשה איכותית, וכאשר היא הוגשה תוך נקיטה בטקטיקה משפטית לגיטימית
13 מסוימת, בית המשפט לא ייכנס לעובי הקורה ולא יבחן את הדקויות בין שתי
14 הבקשות תוך קביעה מהו הסיכוי לגבי כל אחת מהן שהמבקש יצליח במשימתו
15 ושהבקשה שהוא מבקש להגיש תאושר ותתקבל. די בכך שהבקשה הראשונה היא
16 רצינית, מבוססת ובעלת סיכוי, שאין פגם משמעותי בדרך הפעולה בה נקט המבקש
17 בבקשה הראשונה – כדי לתת לה עדיפות.
- 18
- 19 29. יובהר עוד כי למותר לציין כי בית המשפט אינו יכול ואינו אמור במסגרת הכרעה
20 בבקשה בתחרות בין שתי בקשות, לקבוע האם דינה של אחת מהן או של השנייה
21 להתקבל לגופה. לכן, אין מקום למשל במסגרת ההחלטה דן לקבוע האם דינה של
22 בקשת טלמור לגילוי מסמכים לפני הגשת תביעה נגזרת להתקבל.
- 23
- 24 בקשה זו תידון לגופה לאחר שטבע תשיב לה, ורק באותה עת תינתן בה החלטה.
25 בשלב זה של הדיון די כאמור בוחן בית המשפט רק האם מדובר בבקשה שאיננה
26 שטחית, שלא נראה על פני הדברים שהיא חסרת סיכוי, ושיש לכן אפשרות ממשית
27 כי היא תתקבל. גם אם בסופו של דבר הבקשה תידחה, אין פירוש הדבר שלא היה
28 מקום להעדיף אותה – לאור השיקולים שצוינו לעיל בהחלטה זו.
- 29

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

- 1 לאור כל השיקולים שנמנו לעיל, אני סבורה כי יש להעדיף במקרה דנן את בקשת
2 טלמור על פני בקשתה של עידו. כפי שהבהיר טלמור, בקשתו היא בקשה שנקטה
3 בטקטיקה של פנייה מקדמית לבית המשפט בטרם הגשת בקשת האישור לגופה, כדי
4 לקבל מסמכים שיסייעו לו להחליט האם להגיש את בקשת האישור, ולבסס את
5 בקשת האישור עליהם – אם יחליט כי יש מקום להגישה.
6
7 מנגד, כפי שהובהר לעיל, הטקטיקה בה נקטה עידו היתה שונה מזו בה נקט טלמור.
8 עידו הקדימה ופנתה לטבע במכתב בו היא ביקשה מסמכים. ואולם, לאחר שפנייתה
9 לא נענתה, בחרה עידו להגיש בקשה לאישור תביעה נגזרת ולא בקשה מכוח ס' 198א
10 לחוק החברות. בנסיבות אלה, יש ממש בטענת טלמור לפיה ההשוואה בין בקשתו
11 לבין זו של עידו אינה השוואה של הליכים שווי ערך. ההליך שהגיש טלמור הוא הליך
12 מסוג שונה, הסעד המבוקש בו הוא שונה והנטל המוטל עליו הוא שונה.
13
14 זאת ועוד. כפי שציין גם טלמור, הרי אף לגישתה של עידו – כך עולה מתגובותיה, אין
15 די במסמכים עליהם היא ביססה את בקשת האישור שהיא הגישה, ונדרשים לה
16 מסמכים נוספים מעבר לאלה שהיא סמכה עליהם את בקשת האישור מטעמה. אלא
17 שעידו מבקשת לפעול – כפי שהדין מאפשר לה, ולבקש גילוי מסמכים לאחר הגשת
18 בקשת האישור ולא לפני הגשתה.
19
20 לגישתה של עידו, הסיכוי שבקשה כזו שלה תתקבל, עולה על זה שקיים ביחס
21 לבקשת טלמור, וזאת משום שבקשתה היא בשלה ומעמיקה יותר, משום שהיא
22 נסמכת על אסמכתאות רבות יותר ובין היתר על שתי חוות הדעת מטעמה, שלגישתה
23 יש בהן כדי לחזק את הגרסה אותה היא מנסה להוכיח.
24
25 מדובר אם כן בשני מבקשים שסבורים כי לצורך הגשת בקשה מלאה ומבוססת
26 נדרשים להם מסמכים נוספים. מבקש אחד – טלמור – פעל בדרך אחת, של בקשה
27 לגילוי מסמכים, שלאחריה (אם תתקבל) הוא יגיש בקשת אישור המבוססת על
28 המסמכים שיגולו לו; בעוד המבקשת השניה – עידו – נקטה בדרך אחרת, של הגשת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

- 1 בקשה מבוססת אם כי לא מלאה, תוך ציפייה כי המסמכים הנוספים יתגלו לה
2 במהלך הדיון בבקשה לגופה.
3
- 4 33. כפי שצוין גם בהחלטה בענין רבקה, לכל אחת מהגישות הללו, יש יתרונות וחסרונות.
5 היתרון העיקרי בעמדת טלמור הוא שלאחר גילוי המסמכים יוכל טלמור להגיש
6 בקשה מלאה שתסתמך (ככל שיגולו לו מסמכים) על תשתית עובדתית וראייתית
7 נרחבת.
8
- 9 בית המשפט התייחס לחשיבות של הגשת בקשה לגילוי מסמכים לפני הגשת בקשה
10 לאישור תביעה נגזרת, בהחלטה בענין תנ"ג (כלכלית) 17044-12-14 אהרוני נ' בנק
11 מזרחי טפחות (1.12.2015, כב' השופטת מאיר-קרת). בית המשפט קבע שם כי -
12 **"ישנה אם כן חשיבות רבה להליך של גילוי מסמכים לפני קבלת החלטה**
13 **מושכלת להגשת בקשה לאישור תביעה נגזרת או כדי 'לחזק' את התשתית**
14 **הראייתית שביסוד הבקשה. זאת כמוכן בתנאי שהמבקש עומד ברף**
15 **התשתית הראייתית הנדרשת באותו שלב"**.
16
- 17 לעומת זאת, החיסרון העיקרי בגישת עידו הוא כי אם תתקבל בקשתה לגילוי
18 מסמכים במהלך הדיון בבקשת האישור, הדבר עשוי להביא לכך שיהיה עליה לבקש
19 את תיקון בקשת האישור שהיא הגישה, בקשה שיתכן שתיתקל בהתנגדות מצדם של
20 המשיבים, ועל כל פנים תגרום לסרבול ולהארכת משך הזמן של הדיון בבקשת
21 האישור לגופה.
22
- 23 34. מנגד, הסיכון העיקרי הטמון בעמדתו של טלמור הוא שבית המשפט ימצא שהוא לא
24 העמיד תשתית שדי בה לצורך קבלת הבקשה מכוח ס' 198א הנ"ל.
25
- 26 יחד עם זאת, ההלכה הפסוקה קבעה לא אחת כי הנטל המוטל על מי שמבקש גילוי
27 מסמכים בטרם הגשת בקשה לאישור תביעה נגזרת, הוא נטל "קל" יחסית. כך נקבע
28 למשל ברע"א 1365/17 נשר נ' דנקנר (החלטתו של כב' השופט סולברג מיום
29 9.3.2017) כי **"רף המשוכה הראייתית לצורך עמידה בהליך לגילוי ועיון במסמכים**

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

- 1 לפי סעיף 198א לחוק החברות, נמוך מזה הנדרש במסגרת בקשה לאישור תביעה
2 נגזרת לפי סעיף 198 לחוק החברות" (ר' ס' 21 להחלטה והפסיקה המוזכרת שם).
3
4 לאור כל האמור לעיל, הרי שאם לא ניתן לקבוע כי בקשת טלמור לגילוי מסמכים .35
5 היא כזו שעל פני הדברים דינה להידחות, אין מקום לטעמי גם לקבוע כי שיטתה של
6 עידו היא נכונה יותר או טובה יותר מזו של טלמור.
7
8 אני סבורה כי לאור האמור בהחלטה בענין רבקה ביחס לבקשת טלמור, ולאור הרף
9 הנמוך יחסית הנדרש בסוג זה של בקשות, לא ניתן לקבוע כי ישנו סיכוי משמעותי כי
10 בקשתו של טלמור לגילוי מסמכים מכוח ס' 198א הנ"ל אכן תידחה (אף שיתכן כי זו
11 תהיה התוצאה בסופו של דבר). לכן, הסיכון המרכזי אליו מתייחסת עידו הנוגע
12 לבקשת טלמור, אינו סיכון משמעותי, והוא אינו מקנה לכן יתרון משמעותי לבקשתה
13 שלה.
14
15 לכן, לאור כל האמור לעיל, ומאחר שמדובר במקרה בו בקשתו של המבקש הראשון .36
16 מבוססת על טקטיקה לגיטימית, כאשר אין מקום לקבוע כי מדובר בבקשה שהוגשה
17 ללא בסיס ובחופזה – כפי שנקבע לגבי בקשה זו באופן מפורש בהחלטה בענין רבקה,
18 אני סבורה כי יש להחיל על הכלל לפיו יד הבקשה הראשונה צריכה להיות על
19 העליונה.
20
21 יוער בשולי הדברים כי אינני סבורה, בנסיבות המקרה דנן, כי יש לקבל את עמדת
22 עידו ולערוך השוואה מחודשת ומפורטת בין בקשתה שלה לבין זו של טלמור, כדי
23 לבחון איזו מהן היא בקשה "איכותית" וטובה יותר. זאת – הן משום שכפי
24 שהבהרתי, בקשת טלמור היא על פני הדברים בקשה מבוססת ורצינית, ובעיקר
25 משום שבקשת טלמור היא ממילא בקשה מקדמית, שבעקבותיה עתיד טלמור להגיש
26 את בקשה לאישור תביעה נגזרת, שהיא הבקשה שבית המשפט יברר אותה בסופו של
27 דבר.
28
29 לכן אני מורה על מחיקת בקשת עידו. .37

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 17-02-21067 עידו ג'ימס נ' הורוביץ ואח'

1 אני מחייבת את עידו לשאת בהוצאות טלמור בגין הבקשה בסך כולל של 12,000 ₪.
2
3 ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ז, 02 יולי 2017, בהעדר הצדדים.

4

רות רונן, שופטת

5

6